

หลักเกณฑ์และเทคนิคในการเรียน การสอน การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ

สมจิต เอี่ยมสุภานิมิตร

การสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารได้เป็นจุดมุ่งหมาย
ที่ครูสอนภาษาต่างประเทศทั่วโลกยอมรับ การที่จะให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าวจะต้อง
ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอันเป็นทักษะใน
การแสดงออกซึ่งภาษา ในบรรดาทักษะทั้ง ๔ นี้ การอ่านนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งเพราะมี
บทบาทต่อการสื่อสารมากที่สุดในปัจจุบัน การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการแสวงหาความรู้
ทำให้เกิดความคิด ได้รับประสบการณ์ต่างๆ ที่จะนำมาช่วยพัฒนาความเข้าใจสังคม ความ
เข้าใจสังคมย่อมช่วยในการแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นการอ่านยังช่วยสร้างคุณค่า
ให้แก่สมอง มนุษย์สามารถเรียนรู้เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกอย่างกว้างขวางจากการ
อ่าน การอ่านเป็นสื่อสัมพันธ์ที่กระชับมนุษย์ทั่วทุกมุมโลกเข้าด้วยกัน นักการศึกษาและนัก
ภาษาศาสตร์ตลอดจนบุคคลจากอาชีพอื่น ๆ ต่างเล็งเห็นคุณค่าของการอ่าน สิ่งนี้จะสังเกตได้
จากบทความและการวิจัยทางการอ่านที่กำลังทวีจำนวนมากขึ้นทุกที หนังสือเกี่ยวกับวิธีสอน
ภาษาของทุกภาษาเว้นไม่ได้เลยที่จะกล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน และจะกล่าวถึงการ
อ่านกันมากกว่าทักษะอื่นๆ ในบรรดาทักษะทั้ง ๔ ดังกล่าว แมรี ฟิโนเชียโร (Mary Fino-
cchiaro) ได้ให้อัตราส่วนในการสอนทักษะทั้ง ๔ ทางภาษาไว้ดังนี้

ระดับที่ ๑	การฟัง ๔๐%	การอ่าน ๑๕%
	การพูด ๔๐%	การเขียน ๕%
ระดับที่ ๒	การฟังและการพูด ๔๐%	การอ่าน ๔๐%
		การเขียน ๒๐%

การเขียน ๒๐%

เนลสัน บรูคส์ (Nelson Brooks) ได้แสดงความคิดเห็นในการสอนทักษะทั้ง ๔ ในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาว่า ในขั้นต้น (beginning level) ควรสอนทักษะการอ่านและการเขียนประมาณ ๒๐% ในขั้นกลาง (Intermediate level) ควรสอนทักษะการอ่านและการเขียนประมาณ ๖๐%

จากอัตราส่วนการสอนทักษะทั้ง ๔ ดังกล่าว จะเห็นได้ว่ายิ่งระดับสูงขึ้นเท่าไร การฝึกทักษะการอ่านยิ่งเพิ่มมากขึ้น แสดงว่าเมื่อเด็กเจริญเติบโตขึ้น ความต้องการและความจำเป็นในการอ่านยิ่งเพิ่มความสำคัญมากขึ้น

ความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านหรือการอ่านเอาเรื่องเป็นจุดมุ่งหมายพื้นฐานของการอ่านทุกชนิด ดร. ชวาล แพร์ตกุล ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจว่า ความเข้าใจคือการพยายามแปลงรูปร่างสิ่งที่แปลกและใหม่ที่เราได้เห็นแล้วแต่ยังไม่รู้เรื่องให้กลายเป็นสิ่งใหม่ที่มีโครงสร้างขนานกับของเดิมและขนานกับสิ่งที่ตนเองเคยรู้จักและเคยจำมาแล้ว จากนั้นก็พยายามแปลความหมายของสิ่งใหม่นั้น ความเข้าใจเป็นความสามารถในการดัดแปลง แปล และย่นย่อรวมกัน

ในการฝึกความเข้าใจในเรื่องที่อ่านหรือฝึกการอ่านเอาเรื่อง ครูผู้สอนควรมีความรู้ในเรื่ององค์ประกอบที่สำคัญซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านเอาเรื่อง แมรี ฟิโนเชียโร (Mary Finocchiaro) ได้รวบรวมองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเอาเรื่องซึ่งผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านได้วิเคราะห์ไว้ว่าจะเป็นสิ่งช่วยนักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง องค์ประกอบดังกล่าวได้แก่

๑. ความสามารถในการหาใจความสำคัญหรือจุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน
๒. ความสามารถในการเห็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริงต่างๆ ในเรื่องที่อ่าน
๓. ความสามารถรวบรวมลำดับความคิด และทำนายสิ่งที่ปรากฏต่อไปได้
๔. ความสามารถในการสรุปสิ่งที่อ่านได้

การฝึกหัดนี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการอ่านทั้งกล่าวข้างต้นประกอบด้วย

๑. การฝึกให้นักเรียนตอบคำถามเฉพาะ (definite questions) ซึ่งขึ้นต้นด้วย who, what, when, where ฯลฯ

๒. การฝึกให้นักเรียนสามารถทำตามคำสั่งที่จำเพาะเจาะจงได้ เช่น การให้หาคำหรือประโยคซึ่งบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน เป็นต้น

๓. การฝึกให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องหรือข้อความ

๔. การฝึกให้นักเรียนแสดงลำดับของความคิด เช่น การให้เรียงเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

เดวิส (Davis) ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานในการอ่านเอาเรื่อง พบว่าองค์ประกอบ ๔ อย่างต่อไปนี้ เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการอ่านเอาเรื่อง

๑. ความรู้ในเรื่องศัพท์

๒. ความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการหาความหมาย และรวบรวมความหมายของใจความหลาย ๆ ใจความเข้าด้วยกัน

๓. ความสามารถในการค้นหาข้อความที่ผู้เขียนแสดงสาระสำคัญของเนื้อเรื่องอย่างกระชับแจ่ม เพื่อเป็นประโยชน์ในการรวบรวมความคิดของเรื่องที่อ่าน

๔. ความสามารถในการแสดงความมุ่งหมาย ความสนใจหรือความคิดของผู้เขียน

๕. ความสามารถที่จะหาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยจากเนื้อความ (context) หรือสามารถตัดสินใจได้ว่าในบรรดาความหมายหลาย ๆ อย่างของคำนั้น ความหมายใดจะเหมาะสมกับคำนั้นในเนื้อความนั้น

๖. ความสามารถในการรวบรวมเนื้อความย่อย ๆ ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องที่อ่านได้

๗. ความสามารถในการติดตามวิธีดำเนินเรื่องของเรื่องราวที่อ่าน และสามารถคาดคะเนเรื่องราวที่เกิดขึ้นก่อนและภายหลังเรื่องที่อ่านได้

๘. ความรู้ในเรื่องวิธีการเขียนต่าง ๆ

๙. ความสามารถในการหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

จากองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านเอาเรื่องทั้งที่ แมรี ฟิโนเซียโร และเดวิส กล่าวไว้ จะเห็นได้ว่าการที่นักเรียนจะสามารถมีทักษะในการอ่านเอาเรื่องจะต้องประกอบด้วยความสามารถในองค์ประกอบหลายอย่าง แต่ละองค์ประกอบหากจะคิดเวลาในการฝึกก็กินเวลา

มีใช้น้อย ดังนั้นการฝึกการอ่านเอาเรื่องจึงน่าจะเป็นปัญหาหนึ่งที่ บาบารา ลี เดิร์น สตุ๊ดท์ (Babara Lee Dern Stoodt) กล่าวไว้ว่า

Reading comprehension is chief among the reading problems that educators and researchers must solve.

ปกติการเรียนภาษาแม่แต่ภาษาของเจ้าของภาษาเองก็เป็นปัญหาอยู่แล้ว การเรียนภาษาต่างประเทศก็เป็นที่ยอมรับว่ายังมีปัญหามากขึ้น การอ่านเอาเรื่องดังที่สตุ๊ดท์กล่าวว่า เป็นปัญหาข้างต้นเมื่อต้องมาอ่านเรื่องที่เป็นภาษาต่างประเทศก็ยิ่งเป็นปัญหามากขึ้นอีก ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษเป็นปัญหาเพียงไรสำหรับนักเรียนไทย ครูที่สอนภาษาต่างประเทศมักจะคิดว่าการที่นักเรียนได้ทักษะการอ่านจากภาษาของตนแล้วจะไม่ประสบปัญหาการอ่านภาษาต่างประเทศ ความคิดเช่นนี้เป็นสิ่งที่ผิด ต้องระลึกว่าการฝึกฝนการอ่านในภาษาของตนเองช่วยในการอ่านภาษาต่างประเทศได้น้อยมาก เพราะสัญลักษณ์ คำ และข้อความทั้งหลายที่นักเรียนพบในการอ่านภาษาของตนเองเป็นสิ่งที่เขาค้นเคยอยู่แล้ว แต่ในภาษาต่างประเทศนั้นนักเรียนมิได้เคยชินมาก่อน ในการสอนอ่านภาษาต่างประเทศควรได้ฝึกให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านภาษานั้นโดยตรงโดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับภาษาของตน ดังนั้นการฝึกฝนเนื้อหาแต่ละส่วนของภาษา เช่น คำศัพท์ โครงสร้าง ต้องฝึกฝนเฉพาะเพื่อการเรียนภาษานั้นๆ

จากประสบการณ์การสอนที่ผ่านมา ผู้เขียนเห็นว่าการเรียนการสอนอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังมีปัญหาย่อยอีกมาก และเห็นด้วยกับปัญหาต่างๆ ในการสอน ตลอดจนองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเอาเรื่องที่นักภาษาศาสตร์กล่าวไว้ แต่องค์ประกอบใหญ่ๆ ที่ผู้เขียนคิดว่าเป็นหลักใหญ่ที่จะพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องที่ทำได้ ได้ใช้ความคิด ใช้ปัญญาในการอ่าน อันเป็นมูลฐานที่ครูสามารถปรับปรุงได้โดยไม่ยากนัก คือ

๑. การเลือกข้อความในการอ่าน (reading passage) ที่ถูกต้อง

๒. การสร้างคำถามที่ถูกต้อง ช่วยกระตุ้นความคิดของผู้อ่าน

การเลือกข้อความในการอ่านที่ถูกต้องหมายถึงการเลือกข้อความที่เหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถ และมีคุณค่าส่งเสริมให้เกิดสติปัญญา หากในข้อความที่นำมาให้นักเรียนฝึกอ่านมีคำศัพท์หรือโครงสร้างที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคย ไม่ควรเสียเวลามาสอนสิ่งเหล่านั้นเมื่อฝึกอ่านอีก ควรได้สอนมาก่อน หรือฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นหาความหมายจากข้อความที่ได้

แฮร์ริส (Harris) กล่าวถึงการเลือกข้อความที่ดีมาทดสอบว่าควรพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

๑. ความยาว (length) ข้อความควรจะสั้น มีเนื้อหาอย่างน้อยที่จะถามคำถามได้ประมาณ ๖-๗ ข้อ ความยาวที่พอเหมาะของข้อความคือระหว่าง ๑๐๐-๒๕๐ คำ

๒. เนื้อหา (subject matter) ไม่ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนรู้จักทั่วไปอยู่แล้ว เพราะนักเรียนสามารถตอบคำถามได้โดยไม่ต้องอ่านเนื้อหาจากข้อความมากนัก

๓. แบบของเนื้อหา (style and treatment of subject) เนื้อหาไม่ควรกระเจาเกินไปจนนักเรียนอ่านแล้วเข้าใจทันที เพราะนักเรียนจะไม่ได้ใช้ความพยายามมากนักในการที่จะเข้าใจหรือตอบคำถาม

การสร้างคำถามที่ดีถูกต้องจะเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างให้นักเรียนรู้จักใช้ปัญญา รู้จักคิด เอ็ดนา เอ็ม. ฮอรร็อกส์ และ เกรซ แอล. แซคเค็ต (Edna M. Horrocks and Grace L. Sackett) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำถามไว้ว่า

Questioning is an art. The ability to direct a pupil's thought processes by questioning, thereby stimulating creative and critical thinking, is a teaching skill. Good questions are basic to good teaching in any area.

ในการสอนครูควรหลีกเลี่ยงคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า "Discuss.....", "what about....." เพราะจะทำให้เกิดความสับสนในการอ่านและสร้างนิสัยในการอ่านที่สับสน ควรหลีกเลี่ยงคำถามประเภทที่ให้ตอบเพียง Yes หรือ No เพราะถ้าตั้งไม่ดีจะไม่ช่วยพัฒนาความคิด คำถามควรถามถึงเหตุผล เช่นคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า Prove, Describe, How, What, Why, What is your opinion of..... คำถามเช่นนี้จะช่วยให้นักเรียนพัฒนานิสัยในการอ่านที่ดี ครูจึงต้องมีทักษะที่ดีในการตั้งคำถามและบางครั้งครูอาจต้องแต่งคำถามเสริมหรือเปลี่ยนแปลงคำถามที่นักเรียนฝึกการอ่านเอาเรื่อง เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทักษะที่ดีในการอ่าน

การสร้างคำถามที่ดี อันจักช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิด ได้ฝึกคุณภาพของสมอง และช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ คือคำถาม ๓ ประเภท ซึ่ง เบญจามิน เอส บลูม และคณะ (Benjamin S. Bloom and others) ได้ทำการรวบรวมความคิดเห็นต่างๆ จากการประชุมนักวิชาการครั้งสำคัญ ณ กรุงนิวยอร์ก ไว้ในหนังสือชื่อ Taxonomy of Educational Objectives ในหนังสือดังกล่าวได้กล่าวถึงความสำคัญของคำถามทั้ง

๓ ประเภทที่จะก่อให้เกิดปัญญาในการอ่าน คำถามทั้ง ๓ ประเภทนี้^๕ได้แก่ คำถามประเภท แปลความ คำถามประเภทตีความ และคำถามประเภทขยายความ คำถามทั้ง ๓ ประเภทนี้^๕ ก่อให้เกิดการใช้ความคิดและปัญญาในการอ่าน เนื้อหาของคำถามทั้ง ๓ ประเภทดังกล่าวเมื่อนำมาสรุปเป็นใจความ มีสาระสำคัญดังนี้

การแปลความ (Paraphrasing) คือการแปลงคำ วลี และประโยคให้เป็นคำ วลี และประโยคอีกแบบหนึ่งซึ่งยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้อย่างครบถ้วน

การตีความ (Interpretation) คือการคาดคะเนความหมายที่ผู้เขียนแสดงไว้ว่าเขา หมายความว่าอย่างไร

การขยายความ (Extrapolation) คือการอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้าง ลึก หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ มีจินตนาการที่มีเหตุผล สามารถประเมินคาดคะเนเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นก่อน เกิดขึ้นระหว่างนั้นหรือภายหลังเรื่องราวที่อ่านได้ อนุมานได้ว่าผู้อ่านจะ เกิดอารมณ์หรือความรู้สึกอย่างไร

การตีความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการแปลความ และการขยายความต้องการ สมรรถภาพที่สูงกว่าการตีความ แสดงว่าพฤติกรรมการอ่านเอาเรื่องทั้ง ๓ แบบนี้เป็นพื้นฐาน ซึ่งกันและกันดังนี้

รายละเอียดของการอ่านแต่ละแบบมีดังนี้

การแปลความ เช่น

- ก. ให้แปล (Paraphrase) ประโยคบางประโยคในเนื้อเรื่อง
- ข. ให้แปลเนื้อเรื่องทั้งหมดลงเป็นใจความเดียว

- ก. ให้แปลเนื้อเรื่องหลายๆเรื่องในชุดเดียวกันแล้วนำมาเปรียบเทียบกัน
- ง. ให้แปลสรรพนาม

การตีความ เช่น

- ก. ให้ตีความ (Interpret) ประโยคบางประโยคในเนื้อเรื่อง
- ข. ให้ตีความเนื้อเรื่องทั้งหมดลงเป็นใจความเดียว
- ค. ให้ตีความข้อมูล
- ง. ให้ตั้งชื่อเรื่องและหาใจความสำคัญ
- จ. ให้ตีความความรู้สึกของตัวละครในเรื่อง หรือความรู้สึกความคิดเห็นของผู้เขียน

การขยายความ เช่น

- ก. ให้เรียงลำดับเหตุการณ์
- ข. ให้คาดคะเนความเห็นและความรู้สึกของผู้อ่าน
- ค. ให้คาดคะเนเหตุการณ์จากคำถามประเภท If clause
- ง. ให้คาดคะเนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนเรื่องที่อ่าน ระหว่างนั้น และเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป

จะขอเสนอตัวอย่างข้อความในการอ่าน (reading passage) และการสร้างคำถามสำหรับการอ่านแต่ละแบบพอสังเขปดังต่อไปนี้

การอ่านแบบแปลความ

Read the following advertisements and answer the questions which follow.

A. CHINESE RESTAURANT near Birmingham wants a head cook. Minimum wage: £18 a week. Wife also cooks. Write Box J. 438.

B. BELFAST, Memorial Hospital. Applications are invited for the post of junior assistant cook (single male) at the above named hospital. Previous experience necessary. All staff live in. Salary scale £500 to £625, according to experience. Apply to Staff Manager.

C. AMERICAN, single male, just graduated B.A., seeks temporary position teaching English, in or near London. Write Box. X. 311.

D. WELL-KNOWN PUBLIC SCHOOL invites applications for a school nurse, as soon as possible. Salary £750 to £835, according to qualifications. Only unmarried ladies need apply. Write Box. Y. 246.

	A	B	C	D
1. Which is about women ?				
2. Which is about married person ?				
3. Which says obviously that the persons need live at the place where they work ?				
4. Which is an advertisement by people looking for jobs ?				
5. Which one is about a person who only wants a job for a short time ?				
6. Which is about persons who have done the same kind of work before ?				

การอ่านแบบตีความ

A patient comes to consult his doctor. He says. "Doctor, I'm very nervous. Every time I sing, tears come to my eyes. What can I do?"

The doctor replies, "Put cotton in your ears."

1. What advice does the doctor give his patient ?

- A. Don't be nervous.
- B. Don't be sad.
- C. Don't listen to your own voice.
- D. You had better shut your eyes when you sing.

The whistle has just blown and we're on our way. It's very hard for me to realize that in a few days I'll be a thousand five hundred miles away from you and from the lovely city of San Francisco.

2. Where is the passenger ?

- A. In a car.
- B. In a plane.
- C. In a boat.
- D. In a train.

3. How was the author ?

- A. He was glad.
- B. He was sad.
- C. He was furious.
- D. He was surprised.

การอ่านแบบขยายความ

Three old men, who couldn't hear very well, were walking along the street together. One said, "It's windy today." The second said, "No, it isn't. It's Thursday today." The third said, "Yes, I'm thirsty too. Let's go and have a drink."

What would or wouldn't happen next?

- A. The three men would talk about the weather.
- B. The three men would not understand what each of them was saying.
- C. The three men would see the calendar to make sure what day it was.
- D. The three men would talk about what they were going to drink.

"Did you buy anything new in Europe?" asked the Custom officer. "Just a few small articles," answered the lady. "I didn't buy anything valuable."

"May I open your case please?" asked the officer.

"Of course," said the lady, "but it's only full of dirty clothes."

"That doesn't matter," replied the officer. "I'm used to that."

At that moment, the lady's daughter, a little girl of six, cried out, "Oh, you must not open that case, My mother has hidden her new gold watch in there. It's in her brown handbag."

The correct order of the events is:—

- A. The lady hid the gold watch in the case. The lady went to Europe. The Custom officer opened the case. The little girl cried out.
- B. The lady went to Europe. The lady hid the gold watch in the case. The little girl cried out. The Custom officer opened the case.
- C. The lady went to Europe. The lady hid the gold watch in the case. The Custom officer opened the case. The little girl cried out.
- D. The lady hid the gold watch in the case. The lady went to Europe. The little girl cried out. The Custom officer opened the case.

นอกจากการอ่านเอาเรื่องทั้ง ๓ แบบดังกล่าวซึ่งจะช่วยให้เกิดการอ่านที่ใช้คุณภาพของสมองแล้ว ยังมีวิธีการฝึกการอ่านเอาเรื่องที่น่าสนใจและมีคุณค่ายิ่ง เป็นการฝึกตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสูงสุด วิธีการฝึกฝนของ จอห์น แมนนิง (John Manning) แห่งมหาวิทยาลัยมิชิแกน มีสาระสำคัญดังนี้

วิธีการฝึกฝนเป็นการฝึกอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายโดยเฉพาะ (Reading for a specific purpose) ประกอบด้วย การอ่าน ๖ แบบดังต่อไปนี้

๑. การอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง (Reading for facts)
๒. การอ่านเพื่อค้นหารายละเอียด (Reading for details)

๓. การอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญ (Reading for the main ideas)
๔. การอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ (Reading for the logical sequence)
๕. การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ (Elaborative Reading)
๖. การอ่านอย่างมีเหตุผล (Critical Reading)

ทักษะทั้ง ๖ นี้เรียงตามลำดับกันตั้งแต่ทักษะที่ง่ายที่สุดไปหาทักษะที่ยากที่สุดในแต่ละทักษะ แม่นหนึ่งได้เสนอวิธีการฝึกย่อยๆ ออกไปอีก ทักษะย่อยๆ เหล่านี้จะเรียงกันตามลำดับตัวอักษร ทักษะที่เป็นพยานุชนะตัวแรกจะง่ายกว่าทักษะที่เป็นพยานุชนะตัวหลัง ยกตัวอย่าง

หมายเลข ๑ การอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงเป็นทักษะการอ่านเอาเรื่องที่ยากที่สุด ทักษะการอ่านเอาเรื่องหมายเลข ๑ ก. เป็นทักษะระดับต่ำสุดของการอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง ทักษะการอ่านเอาเรื่องหมายเลข ๑ ง. เป็นทักษะระดับสูงสุดของการอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง

๑. การอ่านเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง (Reading for facts)

ก. นักเรียนเติมประโยคซึ่งมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของข้อความที่นักเรียนอ่านให้สมบูรณ์ มีคำไว้ให้นักเรียนเลือกเพื่อจะเติม บอกย่อหน้าหรือหน้าที่ครูนำประโยคนั้นมาด้วย

ตัวอย่าง : Tom ran to get the _____. (Page 27, 2)

Wagon

airplane

Sally

ข. นักเรียนเติมประโยคซึ่งมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของข้อความที่นักเรียนอ่านให้สมบูรณ์ บอกเฉพาะหน้าที่ประโยคนั้นอยู่เท่านั้น

ตัวอย่าง : Sally and _____ went to the store, (Page 29)

ค. นักเรียนตอบคำถามซึ่งถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของข้อความที่นักเรียนอ่าน บอกเฉพาะหน้าที่คำตอบอยู่เท่านั้น

ตัวอย่าง : Who painted the airplane ? (Page 30)

ง. นักเรียนตอบคำถามซึ่งถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของข้อความที่นักเรียนอ่าน ไม่บอกหน้าให้

๒. การอ่านเพื่อค้นหารายละเอียด (Reading for details)

(ในการฝึกการอ่านแบบนี้ ครูจะเว้นที่ว่างไว้ให้นักเรียนหลังจากคำสั่งในกระดานคำตอบ)

ก. นักเรียนเลือกรายละเอียด ๓-๔ รายการจากรายการรายละเอียดที่ครูให้มา ให้เหมาะสมกับเนื้อความในคำสั่ง ครูจะบอกหน้าหรือย่อหน้าที่รายละเอียดที่แท้จริงอยู่เพื่อเป็นแนวทางในการหา

ข. นักเรียนหารายละเอียดตามคำสั่งจากเนื้อเรื่องเอง โดยครูบอกหน้าที่รายละเอียดที่ต้องการอยู่ โดยไม่ให้รายการรายละเอียดให้เลือก

ค. นักเรียนหารายละเอียดตามคำสั่งจากเนื้อเรื่องเอง ไม่มีรายการรายละเอียดหรือบอกหน้าที่รายละเอียดที่ต้องการอยู่ให้

๓. การอ่านเพื่อค้นหาใจความสำคัญ (Reading for the main ideas)

ก. นักเรียนเลือกข้อเรื่องที่เหมาะสมสำหรับข้อความที่กำหนดจากรายการข้อเรื่องที่ครูให้มา ๓ รายการ และเขียนข้อเรื่องที่เลือกลงในกระดานคำตอบ ครูบอกหน้าและเลขที่ของย่อหน้าที่ครูต้องการให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องให้ด้วย

ข. นักเรียนเขียนชื่อเรื่องสำหรับข้อความที่กำหนดด้วยตนเอง ครูบอกหน้าและเลขที่ของย่อหน้าที่ครูต้องการให้นักเรียนตั้งชื่อให้ด้วย

ค. นักเรียนเขียนใจความสำคัญของหน้าที่กำหนด ครูบอกเลขที่ของหน้าที่ครูต้องการให้นักเรียนเขียนใจความสำคัญ

ง. นักเรียนเขียนใจความสำคัญสำหรับข้อความบางส่วนของเรื่องราวที่กำหนด ครูบอกเลขที่ของหน้าที่ข้อความบางส่วนของเรื่องราวที่กำหนดอยู่

จ. นักเรียนเขียนสังเขปเรื่องของบางส่วนของเรื่องราวที่อ่าน หรือสังเขปเรื่องของเรื่องราวทั้งหมด

ฉ. นักเรียนเขียนสังเขปเรื่องของเรื่องราวทั้งหมด

๔. การอ่านเพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ (Reading for logical sequences)

ก. นักเรียนเรียงลำดับรายการของเหตุการณ์ในเรื่องซึ่งครูให้ไว้ ไม่ตรงกับความจริงเสียใหม่ให้ตรงตามเนื้อเรื่อง

ข. นักเรียนเขียนรายการของเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ ของย่อหน้า หรือหน้าที่กำหนดเอง ครูช่วยโดยการเว้นช่องว่างในกระดาษให้ตรงกับจำนวนเหตุการณ์ เช่น ถ้ามีเหตุการณ์ที่สำคัญ ๒ เหตุการณ์ก็เว้นช่องว่างไว้ ๒ ช่อง ดังนี้

๑. _____

๒. _____

ค. นักเรียนเขียนรายการของเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ ของเรื่องราวทั้งหมด ครูช่วยโดยการเว้นช่องว่างในกระดาษคำตอบให้ตรงกับจำนวนเหตุการณ์ตามวิธีเช่นเดียวกับในข้อ ข.

๕. การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ (Elaborative Reading)

ก. ให้นักเรียนรู้จักเปรียบเทียบ

การเปรียบเทียบเกี่ยวกับเรื่องราว เช่น ถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยอ่านเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่กำลังอ่านอยู่หรือไม่

การเปรียบเทียบเกี่ยวกับคน เช่น ถามนักเรียนว่านักเรียนเคยรู้จักใครที่มีลักษณะเหมือนตัวละครในเรื่องหรือไม่ ให้เล่าว่าเหมือนกันอย่างไร ถามว่านักเรียนเคยมีความรู้สึกเหมือนตัวละครในเรื่องหรือไม่เมื่อเกิดสภาพเหตุการณ์เช่นเดียวกับที่ตัวละครในเรื่องประสบ

ตัวอย่าง : Do you know anyone like Susan ? Tell how they are alike.

How did Tom feel when he lost his airplane ? Did you ever feel this way ?

การเปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพการณ์ เช่น ถามว่าสภาพการณ์อย่างไรของเรื่องคล้ายคลึงกับสภาพการณ์ที่นักเรียนเคยประสบหรือไม่ อย่างไร หรือแตกต่างกันอย่างไร ถ้านักเรียนไม่เคยประสบสภาพการณ์เช่นนั้น นักเรียนต้องการให้สภาพการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นกับนักเรียนหรือไม่

ตัวอย่าง : How was Sally's birthday party like yours ? If your birthday party was different, tell how ? Have you ever had a family birthday party like Sally's ? Have you thought about having one ? etc.

ข. ให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างคน เช่นถามว่า Why was Betty disappointed?

Why did Tom cry, "Oh, Oh?"

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการณ์ เช่นถามว่า Could this event have happened here? (If there are not any buffaloes in this part of the country?)

ค. ให้นักเรียนหาเหตุผล (making inferences)

เกี่ยวกับคน เช่นถามว่า Why did Father thank Mr. Brown three times?

Why do you think Jack and Bill liked to play together?

เกี่ยวกับสภาพการณ์ เช่นถามว่า How do you know what time of day it was?

Could you tell from the story what time of year it was?
why? (How?)

ง. ให้นักเรียนรู้จักสรุป

ให้สรุปเรื่องในอนาคต เช่นถามว่า What will happen next?

ให้สรุปเรื่องในอดีต เช่นถามว่า What do you think has already happened?

ให้สรุปเรื่องราว เช่นถามว่า Could this story really have occurred?
Why?

ให้สรุปด้านคุณธรรม (morals) เช่นถามว่า Do you think Jack did the right thing? Why? What would you have done?

ให้สรุปเกี่ยวกับตัวละคร เช่นถามว่า How would you describe these people? Were they sad? Were they angry? etc.

๖. การอ่านอย่างมีเหตุผล (Critical Reading)

ก. ให้ประเมินข้อเท็จจริงของเรื่อง

ประเมินเรื่องราวที่อ่าน เช่นถามว่า Do you feel the material in the story is true? why?

Do you feel it contradicts anything you have read elsewhere ?

Did the author have a reason for the contradictions ?

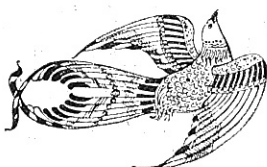
ประเมินผู้แต่ง เช่นถามว่า Do you feel the author did a good job
of presenting the facts ? why ?

ข. แสดงทัศนคติของตนที่มีต่อเรื่อง เช่นถามว่า Did you like the story ?

Why ? Could it have been improved ? How ? etc.

บรรณานุกรม

- ชวาล แพร์ทกุล เทคนิคการวัดผล พระนคร : ห้างหุ้นส่วนอักษรเจริญทัศน์, ๒๕๐๗.
- Bloom, Benjamin S., and others (comp.), *Taxonomy of Educational Objectives*. New York : David Mckay Company Inc., 1956.
- Brooks, Nelson. *Language and Language Learning*. New York : Harcourt, Brace, and World, 1960.
- Davis. "The Apprehension and Interpretation of Meaning," *Encyclopedia of Educational Research*. New York : The Macmillan Company, 1960.
- Elliot, A.V.P. "The Reading Lesson," *Teaching English as a Second Language*. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1972.
- Finocchiaro, Mary. *English as a Second Language: from Theory to Practice*. New York : Simon and Schuster, 1964.
- . *Teaching English as a Second Language*. New York : Harper & Row, Publishers, 1958.
- Harris, David P. *Testing English as a Second Language*. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1969.
- Horrocks, Edna M. and L. Sackett, Grace. "Developing Basic Skills in Reading," *Teacher's Encyclopedia*, Englewood Cliffs : N.J. Prentice-Hall, Inc., 1966.
- Manning, John. "Reading for Specific Purpose," General Outline of a Study Guide, University of Minesota, 1972,
- Rivers, Wilga M. *Teaching Foreign-Language Skills*. Chicago : The University of Chicago Press, 1968.
- Stoodt, Babara Lee Dern. "The Relationship between Understanding Grammatical Conjunction and Reading Comprehension," *Dissertation Abstracts International*, 31 (March, 1971), 4635 A.
- Tinker, Miles A. *Teaching Elementary Reading*, New York : Appleton-Century Crofts, 1952.

องค์ประกอบของ นโยบายต่างประเทศไทย: นโยบายต่างประเทศของไทยสมัยก่อน สงครามโลกครั้งที่สอง

ผศ. ดร. แคมสุข นุ่มนนท์

แต่ไหนแต่ไรมารัฐบาลไทยจะดำเนินนโยบายต่างประเทศ โดยยึดหลักที่ว่าจะเป็นมิตรกับชาติที่มีอำนาจมากที่สุดในเอเชียตะวันออก เพราะชาตินั้นสามารถเป็นได้ทั้งผู้นำและที่พึ่งพาในการดำเนินนโยบายภายในและภายนอกประเทศให้แก่กลุ่มประเทศเล็กๆ ในทวีปเอเชีย ในสมัยโบราณ จีนเป็นชาติมหาอำนาจของเอเชีย ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงพยายามผูกมิตรสนิทสนมกับจีนด้วยการส่งทูตและบรรณาการไปถวายพระเจ้ากรุงจีนนับจากสมัยสุโขทัย อยุธยา รัตนบุรี ตลอดจนมาถึงสมัยรัตนโกสินทร์ในระบอบต้น

อย่างไรก็ตามจีนมิได้มีอิทธิพลต่อรัฐบาลไทยและคนไทยมากนัก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการต่างประเทศ การทหาร หรือขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ความ

ผูกพันระหว่างสองชาติดำเนินไปอย่างหลวมๆ ฉาบฉวยเต็มที เวลาใดที่ไทยต้องรบศึกนอกบ้านไม่ว่ากับพม่า เขมร หรือ ญวน จีนไม่เคยให้ความช่วยเหลือ สำหรับอิทธิพลทางด้านวัฒนธรรมนั้นส่วนใหญ่คนไทยรับมาจากอินเดีย โดยผ่านทางพุทธศาสนา ทั้งๆ ที่มีคนจีนเข้ามาอยู่ในเมืองไทยมากและติดต่อกันนานกว่าอินเดีย ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากเหตุผลสองประการ ประการแรกคนจีนที่มาอยู่เมืองไทยมักจะสนใจเฉพาะเรื่องค้าขายเพื่อเก็บเงินทองสะสมกลับไปเมืองจีน ไม่ค่อยได้สนใจเรื่องการเมืองนัก และประการที่สองรัฐบาลจีนไม่สนับสนุนคนจีนที่เดินทางออกมาค้าขายนอกประเทศ จึงมักปล่อยให้ดำเนินชีวิตกันไปตามยถากรรม และไม่ยอมรับการกระทำใด ๆ

แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีน